

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za o znanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, Gledališka stolba*.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncep meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Družba sv. Cirila in Metoda — kaj je to?

V poduk slovenskemu ljudstvu.

(Dalje.)

2. Kaj namerja tedaj družba sv. Cirila in Metoda?

Namen naši družbi je, na vso moč skrbeti za to, da ne izgine izmed naše mladine sv. vera in materni slovenski jezik. Družba sv. Cirila in Metoda bo odvracala tedaj otroke slovenskih starišev od takih otroških vrtov in od takih šol, kjer se ne spoštuje katoliška vera in slovenski jezik. Odvracala jih bo s tem, da jim bo pomagala z obleko, s hrano, z bukvami in z drugimi darovi. Če jo bomo dovolj podpirali z denarji, napravljala bo sama poštene otroške vrtove po takih krajih, kjer so otroci ubožnih starišev najbolj v nevarnosti, da se ne potujčijo. Vzdrževala bo slovenske šole, kjer se bodo naši otroci tako izrejali, da bodo lahko kdaj dobri kristijani in vneti Slovenci. Mar ni to prelep namen? Mar ni družba sv. Cirila in Metoda zares apostolska družba?

3. Kakšen razloček je mej bratovščino sv. Cirila in Metoda pa mej družbo sv. Cirila in Metoda?

Prva koristi z molitvijo, druga pa z dobri deli.

Bratovščino sv. Cirila in Metoda je ustanovil nepozabljivi knezoškof Anton Martin Slomšek. Bolelo je tega preblagega rodoljuba, da je toliko Slovanov odcepljenih od rimskega papeža. Molitev, kipeča iz tisoč in tisoč slovenskih src, naj izprosi pri Bogu, da se povrnejo naši slovanski bratje v naročje jedinozveličavne cerkve. To je namen bratovščini. Vsak brat, vsaka sestra izmoli vsak dan jeden očenaš in jedno češčenosimarijo za ločene slovenske brate s pristavkom: „Sv. brata Ciril in Metod, prosita za nas!“ Sv. oče Pij IX. je potrdil to bratovščino 12. maja 1852 ter jo obdaril z mnogimi odpustki. Sedež ji je pri sv. Jožefu v Celji.

Jaz sem že davno zapisan v bratovščino sv. Cirila in Metoda — porečeš — čemu bi še pristopal v družbo sv. Cirila in Metoda?

Prav je, da si se upisal v bratovščino sv. Cirila in Metoda; le goreče moli, da bomo Slovani prej zjedineni v veri. Ali molitev sama še ne zadostuje. V dejanji pokaži, da tvoja vera, tvoja ljubezen do zapuščenih bratov ni mrtva. Vedi, da „kdor za svoje domače ne skrbi, zatajil je vero in je hujši od nevernika.“ Zato pristopi tudi k družbi sv. Cirila in Metoda; podpiraj jo z denarji, z milimi darovi, da ji bo moči briniti najzlahtnejši svetinji naši: vero in jezik slovenski.

Vsak Slovenec bi moral biti ud obeh društev.

4. Kdo sme pristopiti v družbo sv. Cirila in Metoda?

Vsakdo, komur ni omrznilo srce za Boga in za tlačeno slovensko ljudstvo, bodi-si star ali mlad, moški ali ženska, vsak more biti ud družbe sv. Cirila in Metoda. Prizadevati si mora, da pridobi še druge, nove ude. Čim več udov, tem bolj se bo razcvetela družba, tem lože bo dosegala svoj namen. Tu je opomniti, da se smejo upisavati v družbo sv. Cirila in Metoda cele občine, cela društva na pr. posojilnice, čitalnice, za druge itd.

5. Po čem je treba plačevati družbi?

Vsak ud plačuje po svojem premoženju. Kdor more, daje po več; kdor pa ne, pa kolikor mu je moči. Vsprejme se vsak, bodi-si še tako majhen dar. Po tem takem razločujemo več vrst udov družbe sv. Cirila in Metoda.

Bogatini plačajo jedenkrat za vselej najmanj po 100 gld. Takim pravimo: pokrovitelji.

V drugi vrsti so ustanovniki t. j. taki udje, ki odštejejo družbi jedenkrat za vselej najmanj po 10 gld.

Letniki plačujejo najmanj po 1 gld. na leto. Oj! — porečeš — to je preveč zame, po toliko ne morem dati.

Prijatelj! če ne moreš dati po goldinarji na leto, plačaj saj nekatere desetice — najmanj po 10 kr. in postal boš podpornik družbe sv. Cirila in Metoda. Posebno priporočamo starišem, naj zapisujejo v to vrsto svoje otroke, da bodo tudi oni deležni dobrega dela.

Ne stiskajmo denarja, videč, da je v nevarnosti drobna deca naša. K radodarnosti naj nas nagiba beseda Zveličarjeva: „Kar ste storili najmanjšemu izmed mojih bratov, to ste meni storili!“

6. Kako se ustanavljajo podružnice?

Družba sv. Cirila in Metoda je sestavljena iz več podružnic, ki so raztresene po vsem Slovenskem t. j. po Kranjskem, Koroškem, Štajerskem in Primorskem. Vsak član družbe sv. Cirila in Metoda mora biti ud kake podružnice.

Podružnica se lahko napravi v vsakem kraju, kjer se oglasi dvajset (vsaj letnih) udov (§. 4 družbenih pravil).

Družbeno vodstvo ali njegov pooblaščenec skliče te ude na ustanovni podružnični zbor.

Tak zbor je vsaj 24 ur*) prej naznaniti politični gosposki t. j. v mestih, kjer je c. kr. policijska direkcija (n. pr. v Trstu, ali v Gradcu) tej; v drugih mestih, ki imajo svoj statut, njih magistratu, povsod drugod pa c. kr. okr. glavarstvu. To naznanilo je brez koleka. Ako ni vladnega komisarja, zborovati se smé brez njega.

*) Pri oddaljenem sedeži dotične gosposke na deželi boljše še prej.

LISTEK.

Brata steklarja.

Češki spisala G. Preissova, preložil Franjo T.

Pred samotno slovaško gostilnico se ustavi voziček. Dva moža ga vlečeta, steklarja brata Matej in Joško Zoralek. Rojena sta v Lovkočnej pri Trenčnu, a le malokedaj sta doma. Celo leto potujeta po moravskaj, češkej in tudi šleskej deželi, pobleвно in prijazno ponujaje steklenice, kupice, solnice, pobarvane majolike itd.

Blago na vozičku ni njiju lastnina. Dal jima ga je lastnik steklarnice tako rekoč na poštenje, kajti slaba kočja bratov Zoralkov in kočček nerodovitnega polja nesta toliko vredna, ko blago, od obrtnika jima izročeno. O novem letu in po žetvi oddasta mu za blago skupljene novce in si pridržita le betvico dobička.

Tako hodita brata Zoralka že štiri leta po svetu. Podedovala sta obrt po očetu, in čeravno jima le malo nosi, nista še mislila na drugo opravilo. Zadovoljna in vesela sta, da sta si ta štiri leta prihranila že 30 goldinarjev.

Oba sta vojaščine prosta in neoženjena. Ženitev še tako ni zamujena! Matej je še le pet in dvajset let star, a Joško dve leti mlaji. Ta je tudi mnogo lepši mimo staršega. Oba sta sicer iste postave, oba imata jednake lase in oči, ali Joškovo obličje je glaje in ljubeznjivejše. Matej je videti že bolj postaren. Ni tudi čudo! Od malega je hodil po svetu, Joško pa je opravljal lajša dela v steklarnici, ko je oča še živel.

Matej odpre vrata in potegne z bratom voziček na dvor pod kolarnico. Na dvoru ni žive duše, samo psiče priteče od nekod in pozdravlja ubožna gosta, dobrikaje se in z repom migljaje. Dobro sta mu znana, saj sta že marsikdaj tu prenočevala. Mimo gospodarja, priročnega gostilničarja, ki sedi pri oknu pri kupici piva, in stare osebenke, kima joče na dvoru v senci košate lipe, ni nikogar doma. Drugi domači so na polji; najbolj trudapolni čas je zdaj za Slovake, čas žetve, po njej seveda lahko počivajo pod hladnimi strehami.

Joško prinese ponvico vode od vodnjaka in nalije steklenico, ki jo je vzel z vozička. Ko si pogasita strašno žejo, umijeta z ostalo vodo svoja spočena, ožgana obraza.

Matej je kmalu pri kraji. Umije se, otere s širokim rokavom hodnje srjace, ogladi z roko lase, opaha zaprašeni klobuk in že korači proti krčmi, da bi se okrepčal s kruhom, sirom in betvico žganja.

Mlaji brat je bolj gizdav. Dolgo se oteplje in čedi, skrbno si razčese z glavnikom zmočene kostanjeve lase, da bi se mu gladko in lepo ulegli. Nazadnje vzame pločnato zrcalo z vozička, pazno se ogleda v njem in si priveže petljo iz snažne tkanine okolu vrata. Še le za dobre četrt ure pride za bratom v krčmo in zahteva tudi vredno večerjo.

Matej se je začel pogovarjati s krčmarjem, a Joško niti ne posluša. Njegove misli blodijo kje drugej in ne dajo mu miru.

Ravno vzame grižljej kruha v usta, ko se začuje drdranje prihajajočega voza in veselo smejanje. Pripeljali so s polja žito in krčmar je šel venkaj, da bi pomagal zlagati.

Matej mirno ostane v kotu za mizo, Joško pa že stoji pri oknu in do cela je izpremenjen. Skrbno se ogleda, kakor bi se hotel prepričati, je li dobro opravljen in menja barvo v lici.

(Dalje prih.)

Na ustanovnem podružničnem zboru izvoli se začasno načelnstvo t. j. prvomestnik, njegov namestnik, zapisnikar in blagajnik, ter ako je treba, vsakemu teh dveh po jeden namestnik. Potem se vsprejmejo in potrdijo podružnična pravila po načrtu. Tako je podružnica ustanovljena, ter se nje ustanovitve s prošnjo naznani c. kr. ministerstvu za notranje reči ali naravnost, ali posredno po c. kr. namestništvu (c. kr. deželni vladi) dotične dežele.

Vis. c. kr. ministerstvo želi, da bi se te prošnje posredno (po namestništvu ali deželni vladi) ulagale, ter, da bi se v njih podružnični kraji in njih c. kr. okr. glavarstva tudi po nemško zaznamovali.

To prošnjo uložijo ali pooblaščenec družbenega vodstva ali pa vsled zaprosila začasnega načelnstva družbeno vodstvo.

Prošnji do ministerstva, ki ima kolek 50 kr., prilože se podružnična in pravila glavne družbe, vsaktera v petih primerkih, ter se dene na vsaki kolek 15 kr. Koleki se kar nepopisani prilepijo na čelo listini.

Če pooblaščenec uložijo prošnjo, mora pridejati tudi svoje nanj glaseče pooblastilo, ki ima kolek 50 kr.; ako družbeno vodstvo prosi, pa priloži zaprosilno podružničnega načelnstva s kolekom 15 kr.

Če se pa hoče, da ministerstvo pravni obstanek kake podružnice izrečno potrdi (§. 9 društvenega zakona od 15. nov. 1866), mora se te potrditve v prošnji posebej prositi in na jeden primerek podružničnih pravil dejati kolek 1 gld.

Naj se torej vsak, ki hoče tako prošnjo kot pooblaščenec uložiti, obrne prej do družbenega vodstva, da mu pošlje pravilno pooblastilo. Ako je pa želja, da se podružnična ustanovitev c. kr. ministerstvu naznani po družbenem vodstvu, naj začasno načelnstvo temu izreče to željo v dopisu, ki ga podpiseta vsaj začasni prvomestnik in tajnik in mu priložita vsprejeta pravila v petih primerkih.

Ako ministerstvo v štirih tednih po uložnem naznanilu podružnice ne prepove, ali, ako ono prej odgovori, da je ne zabranjuje (§. 7 društvenega zakona od 15. nov. 1866), sme podružnica začeti svoje delovanje in to najpred s tem, da začasno načelnstvo skliče podružnični zbor, na katerem se potrdi začasno ali izvoli novo stalno načelnstvo.

Tako je podružnična ustanovitev dogotovljena.

Zdaj je še treba podružnične načelnike v treh dneh potem, ko so za trdno postavljeni, kakor tudi vsaki podružnični zbor najmanj 24 ur prej ali zbog oddaljenosti še prej naznani ravno tisti politični gosposki, kakor je zgoraj rečeno za podružnični ustanovni zbor. Tako naznanilo je brez koleka. Paziti je pa, da se to naznanilo ne opusti, ker so drugače zavojto tega lahko velike situosti. Jednako se jej v teku jednega leta pošlje imenik udov. Potem se stanje podružnice, ko je po ministerstvu dovoljena, oziroma ne zabranjena, precej naznani družbenemu vodstvu, po pripisanih tiskanih, da jo dene v svoj izkaz. Zdaj podružnična načelnstva pravilno občujejo z „vodstvom družbe ss. Cirila in Metoda v Ljubljani“ ter mu svetujejo, kar za svoj okraj ali v prospah slovenskega šolstva sploh potrebno spoznajo. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. septembra.

Od več strani izraža se bojazen, da se bode ob obnovljenji nagodbe z Ogersko razbila sedanja država nozborna večina. Krakovski „Czas“, ki je do sedaj vedno hvalil vlado in sedanje odnošaje, objavlja dopis z Dunaja, ki trdi, da se bodo pri obnovljenji nagodbe unele hude borbe, ki bodo spravile desnico v nevarnost. Že sedaj razmere mej desničarji neso najboljše. Nikakor se ne smejo prezirati centrifugalne težnje Tirolcev, velika zguba kneza Alfreda Lichtensteina in ohlajenje odnošajev mej Poljaki in Čehi, ker so poslednji se prav po nepotrebnem kompromitovali, da se že dvomi o njih lojalnosti vsled nazorov, kakeršne so izražali „Narodni Listy“ in „Politik“ o orientalnih zadevah. Pa tudi v poljskem klubu ni jednosti. Jednost desnice je v veliki nevarnosti. Odločujoči državni krogi to vedó; če se vlada še vedno prizadeva, da pribori zmago pravih državnim koristim, stori to le, ker je njena dolžnost, vé pa dobro, da bode težko imela kaj uspeha. Notranja nesloga desnice se bode pa posebno pokazala v delegaciji. Ko pride na vrsto vojni budget in krediti za novo puško repetirko, začel se bode razgovor o vnanji politiki in bodo v avstrijske delegaciji Poljaki in Nemci vzajemno postopali in to ne ostane brez upliva na parlamentarne razmere na Dunaji. O vnanji politiki se bode v delegaciji

tako živahno razpravljalo, da se je bati viharja. Ne dá se tajiti, da je javno mnenje po celem državi jako razburjeno in vlada nezadovoljnost v najvišjih krogih. V nemških in ogerskih listih se že razpravlja dvomljiva vrednost zveze z Nemčijo in tudi se že govori o vojni. Povsod so težave, negotovosti in vznemirjenje, in tedaj ni čudno, da se napovedujejo spremembe. — Ako državni zbor ne bode hotel pri trditvi vladnim predlogom o nagodbi z Ogersko, se bode razpustil, kakor poročajo razni listi.

Vnanje države.

Bolgarska vlada je že odgovorila na rusko noto, katera zahteva, da bi se preiskava proti zarotnikom odložila. Bolgarska vlada pravi, da bi se duhovi ne pomirili, ko bi se ustreglo ruskej želji. Sicer bode pa obsodba zarotnikov milejša, nego so druge obsodbe vojnih sodišč. Prava sodnja obravnava se pa ne bode začela, dokler ne pride general Kaulbars.

Nekateri ruski listi neso zadovoljni, da je vlada odposlala generala Kaulbarsa v Bolgarijo. Kaulbars je Nемеc in protestant, tedaj nikakor ne popolnem sposoben za tako misijo. „Moskovskija Vjedomosti“ že izražajo bojazen, da bode Rusija zopet izgubila vse plodove svojega moraličnega uspeha. Mej Bolgarijo in Rusijo postavila se bode zopet stena mejnarodnih obljub in obvezanostij. Pa tudi Bolgari neso zadovoljni, da se je poslal general Kaulbars, želeli so, da Rusija pošlje v Sofijo generala Ignatjeva, ki je jedini sposoben napraviti red v orijentu. Rusija se pa ni ozirala na te bolgarske želje. Kakor se govori, hoče Rusija porabiti v svoj prid slabo bolgarsko finančno stanje. Pripravljena je nekda jamčiti za večje bolgarsko posojilo, ako se Bolgari poprimajo odločno slovanske politike.

Dne 17. t. m. je narod napravil velikanske ovacije rumunskemu ministerskemu predsedniku Bratianu. Bratianu je narod nagovoril in podarjal, da se opozicija jako moti, ako misli, da bode prišla na krmilo, ko bi njega ubila morilčeva roka. Pot, katero je nastopila, bode za njo samo imela resne posledice. Ker se je orijentalno vprašanje zopet sprožilo, bližajo se za deželo resni časi, in vsi patrijotično misleči Rumunci morajo sedaj biti zložni. Bratianu došle so od več vlad telegrafične čestitke.

Ustanek na Španjskem je že zatrt. Zapri so 85 vojakov in 19 civilistov. Vlada se še boji, da bi kje v provinci se ne začeli ustanki, zato je že storila obsirne naredbe. Sicer je pa vojska vendar imela precej dela, da je ukrotila ustajnike. Brigadni general Valarde in topničarski polkovnik Mirasol sta mrtva.

V angleškem parlamentu se je včeraj začelo drugo branje Parnellove irske predloge. Glasovanje bode danes ali jutri. Vlada nekda ni pripravljena Irceem kaj dovoliti in bode zategadelj najbrž Parnellova predloga zavržena. Gladstone se je vrnil na Angleško, da se udeleži posvetovanja o tej predlogi.

Holandski zborniki sta se otvorili predvčeraj. Prestolni govor konstatuje, da so odnošaji z vsemi vlastmi najboljši. Državne finance so ugodne, če tudi je slaba trgovina. Novih davkov vlada ne potrebuje. Predložil se bode zborniki nov zakon o društvi in zborovanjih in zakon o obnovljenji pogodbe z holandsko banko. Nadalje se bodo ukrenile naredbe za varstvo interesov o vprašanji sladorne krize na otoku Java.

Francoski list „Temps“ konstatuje angleške neusphe v Egiptu. Položaj je vedno slabši in ta list misli, da bode kmalu Evropa morala posredovati.

Bokharski emir in njegov brat beg Hisarski sta se sprla. Emir je svojega brata povabil k sebi, slednji pa misli ubežati v Afganistan, kjer živi drug njegov brat, kateri bi rad prišel na bokharski prestol. Ta prepričanje ima nekda precejšen političen pomen. Vse prebivalstvo je jako razburil, trgovina se je ustavila. Begov upor je tem nevarnejši, ker narod sam ne mara za emira, bega nekda šuntajo vzhodno-indijska oblastva. Vse to je lahko mogoče, ker je sedanji emir prijazen Rusom, ter bi ga gotovo Angleži radi zamenili s kom drugim.

Dopisi.

Iz Ljubljane 21. septembra. (Slovenske paralelke 1. razreda našega gimnazija.) Smrtni nam sovražniki, Nemci in nemškutarji neprestano kričé, da mi Slovenci smo neizobražen, surov narod, da ne maramo za oliko. Sedaj pa ljudje iste vrste, ki imajo vso vladno moč v rokah, ne store svoje dolžnosti, da bi nam pot do izobraženosti odprli. Temu ni čuda, kajti naši nasprotniki dobro vedo, da več ko imamo izšolanih Slovencev, tem ložje se bode upirali pogubonosnim nakanam sovražnih nam Nemcev in nemškutarjev. Začetek vsakega šolskega leta očitno pričuje, kolika vedoželjnost živi v slovenskem narodu. Zanj leta se je vedno rastoče ogromno število slovenskih učencev oglašalo v I. razred našega gimnazija. Letošteje število pa zopet za nekoliko presega ono zadnjega leta. Sprejetih je namreč v I. razred 158 slovenskih dijakov, ki so sedaj v dva oddelka

razdeljeni, tako, da jih pride na vsak oddelek 79. Poleg teh dveh slovenskih paralelek ima I. razred še nemško paralelko, ki šteje 45 od vseh strani zbobnanih glav. Vsak pameten človek, če prav ni šolnik, precej previdi, da je tudi najspretnejšemu in najvestnejšemu učitelju nemogoče v jedni sobi, v jednem razredu skupaj 79 dijakov poučevati, uspešno poučevati in red mej njimi vzdrževati. Naši profesorji naj se odločno izreko zoper toliko mučenje učiteljev in učencev v jedni sobi! — Kaj pa počenja naš zdravstveni svet? Kaj ne ve, kako kužne bolezni krog nas, zlasti na našej jugozahodni strani razsajajo? Temu zdravstvenemu совету sveta dolžnost je, čuvati zdravje učeče se mladine in vsega prebivalstva naše dežele. Ta svet bi se bil imel že davno očitno izreči zoper toliko tlačenje v slovenskih paralelkah. To je njega dolžnost, izvrši naj jo! Ker se naša gimnazija sedaj popolnem svobodno giblje in razvija v velikanski hiši, ni pač najmanjšega uzroka, da ne bi se poleg onih dveh slovenskih paralelek še tretja odprla in ona množina slovenskih dijakov (158) v tri oddelke redoma razdelila. Prazen je izgovor deželne vlade, da ministerstvo ne privoli dotičnih stroškov za poldrugi suplementa. Čemu pa je šolnino toliko povišalo, povišalo za polovico! To golo povišanje šolnine od slovenskih dijakov v I. razredu pokriva več nego vse troške. Za 1. semester iznaša 158 × 20 gl. = 3160. Polovica pride na povišanje t. j. 1580 gl. ali skoro toliko, da bi s temi denarji lahko 2 1/2 supleta celo leto plačevali. Povišana šolnina tako lahko poravnjuje vse troške za vse tri oddelke I. razreda. Tedaj!

Iz Ribnice, v septembru. — Življenja polna doba poletja bliža se svojemu koncu, zapušča je človeštvo raznih „zanimivih slik“, ki so povsem vredne, da si jih zlasti človek, kateri je sovražnik jednoličnemu in mrtvemu društvenemu življenju, — dobro zapamti! Da so te „slike“ zanimive in opravičena ta „jeremijada“, se bode te takoj prepričali.

Več ali manj neznosna vročina, o kateri so Vam dohajala iz mnogih krajev poročila, izvrševala je tudi pri nas „vestno“ svoj posel, mej tem, ko je uborno človeštvo junaško se stavilo jej v bran; siabejši izmej Evinih otrok pak so hrabro reterirali pred njo v razne senčnate pozicije ali v „božji element“ — hladečo vodo, naj si je bila — kakor je še zdaj, — še tako bogata — blata, žaganja in več družih neprikladnih — „ekvivalentov“!... Se ve da, nesnaga se poleže, golazen poskrije in voda postane tu in tam zatem delikatna pijača za živino, pa tudi za ljudi v takej vročini; in kdo naj bi bil tu izbirlčen! A baš vročine imeli smo osobito v Ribnici to poletje dokaj več, nego pak dobre in zdrave pitne vode! Pa —: „In der Not frisst der Teufel Fliegen“! — zakaj bi li človek v sili muh, — ali — čem reči: slabe pitne vode ne užival! Sedaj je sicer vročina ponehala, ali „vreme“, ki je nastopilo, in ostale „prikazni“, ki nam jih je poletje zapustilo v spomin, ne delajo nam družim v Ribniškem okraji nikake posebne usluge, zaradi tega bi nam dosta bolj po godu bila dolgočasna zima s svojo — belo odejo! — In ni jih malo, ki goje te želje, zlasti v tej dolini. In temu krivo je —? —:

Kolera v obliži*), pasja kontumacija v celem okraji, zaprti sejmi, strah pred to in ono boleznijo, kolerozni in nepoznatih báci polni glasovi iz rogu trškega črednika, zrnati tatovi divjačine, in slednjič zblaznelost naše turnske ure, — itd., vse to in še mnogo mnogo drugih „prikaznij“ v bližavi in daljavi — silijo človeka k premišljevanju: Li ne dojde kmalu — sodni dan!

Kar se tiče kolere, upamo, da jo prvi zimski dnovi zaduše, potem bodo tudi sejmi otvorjeni, — vsa druga pak je s pasjo kontumacijo in ostalimi „strahovi“. Kedaj se pač teh znebili bode, no, to vedo le bogovi, a strah naš pred njimi, gospod urednik, ta kliče po maščevanji! — Vsakako zaslužijo kaznovani biti ti „strahovi“. — Pa — dalje!

Vsled suhega vremena nastalo je po vožnih potih cele kupe prahu, razume se tedaj samo po sebi, da se ga tudi v našem trgu ne manjka. Ali kar ga veter, razuzdana mladež in trški črednik s svojim „pešpolkom“, „mú-ŭ“ ne raztrese, imamo čast po trgu peš hodeči mi drugi požirati ga tudi

*) Da Vam ne nakopljem posebne skrbi na glavo, g. urednik, Vam takoj opomnim, da so bile te vrste pred odhodom razkužene. Dop.

vsled pošastnega naglega vozarenja od strani raznih vozečih pobalinov in družih neprevidnih oseb, da-si tudi sta na dveh koncih trga nabiti tabli s prepovedjo proti hitri vožnji in pokanju z bičem. Naša policija pa, — spi!? Ali kali?

O tacih in jednacih „slikab“ govoriti dalo bi se še dokaj, ne da bi trebalo posebne licence, ali Vi, gospod urednik, ste, — to vem, — itak že presenečeni, videč, da obsegajo te vrste vse druge „zanimivosti“, nego baš vabilo h kakšnej veselici, ki jo priredi n. pr. ribniško „Bralno društvo“ (??), „Podružnica sv. Cirila in Metoda“ (?) ali kdo (?) drug v katerikoli blag namen, zbog tega oprostite tej nesrečnej — pomoti, katere je kriva: kolera, pasja kontumacija, rog trškega črednika in mej drugim — kolerozna turnska ura!

lz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 21. septembra.

Navzočih je 22 mestnih odbornikov. Predseduje župan Grasselli, ki naznanja, da je mestni župnik g. Janez Rozman zahvalil se na podeljenem brezplačnem meščanstvu in pri tej priliki zadržal, da bode zmirom deloval na korist Ljubljanskemu mestu, posebno pa skrbel za mestne reveže. (Občna pohvala.)

Odbornik Hribar poroča v imenu finančnega odseka o pozivu na subskripcijo prioritetnih obligacij za gradnjo Ljubljansko-Kamniške železnice. Po obširnem utemeljevanju nasvetuje poročevalec z ozirom na slabo stanje mestne blagajnice, pri ogromnih stroških, katere bode mesto imelo prihodnja leta, naj se podpiše 15 delnic po 200 gld. in naj se tedaj svota 3000 gld. postavijo v proračun za l. 1887. Predlog se vsprejme.

Odbornik Murnik poroča v imenu stavbinskega odseka o prošnji gospe Grumnik-ove in 6 drugih strank radi podaljšanja asfaltnega tlaka na Dunajski cesti do Jevnikarjeve hiše št. 10. Poročevalec pravi, da je ta prošnja popolnoma utemeljena, kajti fijakarji stoje radi velikega števila na Dunajski cesti ne samo „pri Slonu“, kjer je prostor za vozove in živino asfaltovan, ampak tudi ob Grumnikovi in Jevnikarjevi hiši. Ti kraji pa neso asfaltovani, tedaj se dajo le površno čediti in ondu stanujoči morajo prenašati smrad. Stroški so proračunjeni na 1015 gld., ki naj se postavijo v proračun za prihodnje leto. Z ozirom na to, da se še letos sklene nov fijakarski red in bodo stali fijakarji tudi na družih krajih mesta, in ne pa v tolikem številu pri Slonu, se bode dolžina asfaltnega tlaka pozneje določila.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški ugovarja temu predlogu z ozirom na nov fijakarski red. Ako se denšnjemu predlogu finančnega odseka pritrdi, potem se bode dosledno za vsak prostor, kjer bodo fijakarji nastavljeni zahteval asfaltovan tlak, kar bi vender le preveč veljalo. Prostor se lahko pridno razkužuje, potem ne bode smradu. Govornik nasvetuje, da se o tem predlogu za zdaj nič določnega ne sklene, dokler ni novega fijakarskega reda, da se torej v denšnjem predlogu preide na dnevni red.

Odbornik Hribar podpira predlog finančnega odseka.

Poročevalec Murnik pravi, da je prošnja dotičnikov za asfaltovan tlak popolnoma utemeljena, kajti smrad je res velik. Določi se pa danes samo to, da se bode le toliko asfaltovanega tlaka naredilo, kolikor ga bode treba.

Pri glasovanju obvelja finančnega odseka predlog.

Glede uravnave prostitucije predlaga dr. Tavar, da se ta zadeva obravnava po rešenem dnevnem redu v tajni seji, da pa se storjeni sklepi proglasijo v javni seji. — Predlog se vsprejme.

V imenu policijskega odseka poroča odbornik Žagar o prizivu Antona Mihelna na Rimski cesti št. 9, zoper mestnega magistrata razsodbo, radi prestopka policijskih naredeb, ker je vodo na ulice zlival. Poročevalec govori v tej zadevi obširno in z veliko natančnostjo. Kratko posneto, bila je stvar ta, da je bil Anton Mihel obsojen na 2 gld. kazni eventuelno 12 ur zapora. Mihel se je pritožil, a pritožbo je magistrat poslal c. kr. deželni vladi. Slednja je pritožbo vrnila s tem, da ima v naravnem področju o prizivih odločevati v zmislu mestnega upravnika mestni odbor. A dotični magistratni referent še ni miroval in napisal je več pol dolg priziv, v katerem dokazuje, da nema mestni odbor, ampak c. kr. vlada pravico o takih prizivih razsojati in klicala se je celo odločba ministerstva

na pomoč. Vlada vrnila je ugovor z istim odlokom kakor prvokrat. Poročevalec se čudi, da je na mestnem magistratu Ljubljanskem še taka birokratična razvada, da se za take malenkosti potratijo toliko časa, da se veliko pol dolgi rekurzi spisavajo, nujne stvari pa zaostajajo. Kot neurist, pravi odbornik Žagar, se mora čuditi, da je mestni magistrat toliko pisaril, da bi mestni zbor izgubil pravico, od c. kr. vlade mu priznana, da sme razsojevati o prizivih v naravni njegov delokrog spadajočih zadevah, da bi se torej zastopu glavnega mesta odzela ista pravica, katero ima vsaka selska vas. Svoje začudenje izreka pa poročevalec, da se je v očigled storjenemu sklepu mestnega zbora, da se ima dopisovati utrdom v slovenskih pokrajinah slovenski, vse dopisovanje v tej zadevi vršilo izključno le v nemškem jeziku. V formalnem oziru predlaga poročevalec, da se kazen zmanjša na 1 gld., eventuelno 6 ur zapora. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— („Friester Tagblatt“) ima danes na prvem mestu preklie, v katerem priznava, da nje gov članek „Die Excesse in Laibach“ ni bil opravičen in da so bila vsa natolčevanja proti mestnemu zboru Ljubljanskemu v vsakem oziru neosnovana. Obžaluje, da se je članek objavil, preklicuje uredništvo vsega članka vsebino.

— (Odlikovanje.) Anton Prijatelj, nadpaznik prvega razreda v kaznilnici v Ljubljani in poveljnik oddelka kazencev v Kočah, dobil je srebrni zaslužni križec s krono v priznanju požrtvalne delavnosti pri požaru dne 14. avgusta t. l.

— (Umrli) je večeraj ob 10. uri po noči na Bledu Kajetan baron Lazzarini, star 68 let. Pokojnik je bil umirovljeni stotnik in dolgo let pobočnik nadvojvode Viljema, kateri ga je kot vrhovni komtur nemškega reda imenoval velikim komturjem posestev nemškega reda na Kranjskem. Pokojnik imel je posestvo na Bledu ter ondu, kakor Noe barko, že več let zidal z velikim zidom obdano vilo, katero so prebivalci in gostje šaljivo „britof“ krstili. Ranjki baron Lazzarini je bil odločen sovražnik slovenskega naroda. Znano je, da je iz nemške cerkve iztiral slovensko petje, tako, da se v tej cerkvi že dlje časa pri božji službi ne poje. Velik sovražnik je bil tudi slovenskim napisom in poklical nekda v hiši nemškega reda stanujočega notarja, ki je bil na hišo obesil slovenski napis, k sebi, ter mu izjavil, da on tega ne trpi. Znano je tudi, da je za tombolo pri slavnosti cesarjevega rojstnega dne na Bledu poklonil knjigo, v kateri se proslavljajo avstrijski porazi. Pokopan bode pojutrnjem v rodbinski rakvi v Smeledniku.

— (Umrli) je večeraj zjutraj gosp. dr. Fr. Illnerju, mestnemu zdravniku v Ljubljani, gospa soproga Karolina Illner roj. Frey v 22. letu svoje dobe po sedemmesečnem zakonu.

— (Poročil) se je te dni g. Oto Wölfling na Bledu z gospico Hedvigo Malnerjevo.

— (G. Karlon) štajerski deželni odbornik in državni poslanec, se je večeraj pripeljal v Ljubljano, da si ogleda tukajšnjo prisilno delavnico. Danes bil je z g. oskrbnikom na Igu, kjer dela 60 prisiljencev cesto od Studenca do Golega. Štajerski deželni odbor bi tudi rad prisiljence rabil za taka opravila, s katerimi se ne dela konkurencija obrtnikom.

— (Na gimnaziji v Kranji) je letos samo 85 učencev, torej manj nego lani. Več učencev, spadajočih v Kranj, upisalo se je na gimnazijo Ljubljansko.

— (Krajcarska družba za „Narodni Dom.“) Povodom popolne razprodaje prve stotine krajcarskih knjižic je imel odbor imenovane družbe 20. t. m. daljši razgovor. Tajnikovemu poročilu o razprodajanji knjižic povzamemo te-le zanimljive, za to prekristno podjetje jako spodbudljive črtice: Knjižic je bilo do omenjenega dne razposlanih 571, in sicer 486 krajcarskih in 85 desetkrajcarskih. Popolnoma razpečanih je sedaj dvoje desetkrajcarskih knjižic (pov.: „Kegljačka zaveza“ in g. K. Pirc in 101 krajcarska, v skupni vrednosti nad 1400 gld. Odbor je bil nadalje ukrenil vsacega poverjenika, ko poteče njegovej knjižici doba jednega leta, pozvati, da pošlje, kar je nabral, in obdrži knjižico v nadaljno nabiranje, ako še ni razprodana in ako ga je sploh volja še dalje nabirati. Poslanih je bilo doslej 86 tacih pozivov in v odgovor nanje je poslalo 24 gg. poverjenikov nad 300 gld., deloma kot parcijelne doneske na posamezne knjižice, deloma

kot polne svote. Razen že omenjenih več kot 1400 gld. od popolnem razprodanih knjižic je dobil odbor tudi blizu 800 gld. kot posamezne doneske na 47 krajcarskih in 18 desetkrajcarskih knjižic. V prometu je sedaj še 468 knjižic, mej njimi 385 krajcarskih in 83 desetkrajcarskih. Režija je le nezatna (korespondenca 15 mesecev je stala ravno toliko goldinarjev, knjižice 120 gld.), nabrani doneski so pa pred mesecem dnij dosegli drugi tisočak. Uspeh je tedaj jako ugoden in bo tem ugodnejši, čim več posnemovalcev najde to vse hvale vredno, za Slovenstvo obče koristno podjetje. Lepo hvalo vsem poverjenikom in poverjenicam za njih uspešno in marljivo delovanje!

— (Kamniški gosp. Murnik) se je v „Slovenca“ 212. številki silno razkoratil ter se v uvodu obširnega „Poslanega“ zadiral tudi v nas. To je bilo popolnem neumestno, kajti poslal nam svojega spisa ni kot popravek, ampak kot „poslano“. S „poslanim“ pa se običajno tako ravna, kakor z inserati, to je: plačati se morajo. Gosp. Murnik bil bi torej moral skrbeti za plačilo, ker mi nemamo najmanjšega razloga, da bi njegova „poslana“, presezajoča po obširnosti celo Hoffov inserat „Malz-Extract“, tiskali brez plačila. Kar se pa tiče očitanja, da imamo prostora le za laži, izjavljamo, da g. Murniku, kot sodniku v lastni zadevi, nikakor ne priznavamo nezmotljivosti, da bi torej kdo drug moral razsojati, na kateri strani je resnica, na kateri pa ne. Gosp. Murnik naj bo torej v bodoče, kadar ga sveta jeza poprime, malo previdnejši v svojih izjavah in vsaj toliko pohleven, da svojega subjektivnega mnenja ne bode proglašal za neovrgljivo resnico, v katero bi moral vsakdo verovati.

— (Kupčija z jabolki) je zopet jako živahna. Virtemberžani, ki tu kupujejo jabolka, dobili so zopet novce od doma in bojazen o njih kulantnosti, prouzročena po nekem telegramu iz Rieda, k sreči doslej ni bila osnovana.

— (Pri današnji porotni obravnavi) je neka priča na vprašanje predsednikovo, je li videl, da je zatoženec poškodovanega po glavi udaril, dal naslednji diplomatsko zavihani odgovor: „Ne vem, če se spominjam, če sem ga videl, ali če ga nesem videl, če ga je udaril, ali če ga ni.“ Ker je priča v predpreiskavi vse drugače govoril, bode sedaj nekaj časa v zaporu premišljal, ali ve, če se spominja, ali pa ne.

— (Uradno izvestje o koleri:) V poslednjih 24. urah v Trstu 4 slučaj, v okolici 0. Doslej 619 oseb zbolelo, 188 ozdravelo, 394 pomrlo. Z dežele se naznanja: V Salini 2 slučaj, v Kroglah pri Dolini in v Dolini samo po 1 sumen slučaj, v Soviščeni 3, v Skalnici 1, v Rupji 2, v Pulji 1 slučaj. — Uradnemu izvestju z dne 20. t. m. povzamemo, da je ob reški železnici in v okrajih ogulinskem 28 vasij okuženih. Tudi v Gerovem pri Čabru prikazala se je kolera.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi v nedeljo 26. t. m. godbeni klub s prijaznim sodelovanjem mešanega pevskega zbora v Kranji v čitalniških prostorih s sledečim vspeodom: A. Glasbeni del: 1. V. Bellini: Overtura k operi „Romeo in Julijeta“. 2. * * *: „Opomin k petju“. Mešan zbor. 3. A. Förster: „Domovina“. Mešan zbor s tenorsolo (nov). 4. I. pl. Zajc: Potpourri iz opere „Zrinjski“. 5. * * *: „Na planine“. Mešan zbor z alt-solo. 6. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“. Mešan zbor. 7. V. Parma: „Slovenske cvetke“. Potpourri. B. Ples. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopenina: za osebo 40 kr., za rodbino 3 oseb 1 gld. Čisti dohodek je namenjen kranjskemu godbenemu fondu. Godbeni klub.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. septembra. Cesar pripeljal se zjutraj semkaj.

Carigrad 22. septembra. Govori se, da bode carjevič v kratkem sultana obiskal.

London 22. septembra. Dolenja zbornica zavrgla z 297 proti 202 glasoma Parnellovo irsko predlogo.

Madrid 22. septembra. Kraljica se večeraj semkaj pripeljala, bila navdušeno vsprejeta. Danes predseduje ministerskemu совету.

Rim 21. septembra. Pri večerajšnjem banketu vojaških društev napivalo se je na konečni poraz „najhujšega sovražnika Italije“ in na spreobrnitev onih, ki mislijo, da je s tem sovražnikom sprava možna.

Razpis štipendij

za posebne šole na tehnološkem obrtniškem muzeji na Dunaji, in sicer za mizarstvo za pohišno opravilo in stavbinska dela, za domačo obrtniško rezljanje in strugarstvo.

Deželni odbor razpisuje dve štipendiji za mizarstvo za pohišno opravilo in stavbinska dela in za strugarstvo in jedno štipendijo za domačo obrtniško rezljanje in strugarstvo.

Pogoji za te štipendije so ti-le:

1. Štipendiji za mizarstvo za pohišno opravilo in stavbinska dela in strugarstvo znašata za 12 mesecev po 660 gld.; štipendija za domačo obrtniško rezljanje in strugarstvo znaša 6 mesecev 360 gld.
2. Kdor dobi štipendijo, se zaveže, da hoče po izvršenem šolskem tečaju najmanj skozi pet let v domači deželi proti primernemu plačilu po zahtevanju v dotičnih obrtniških delih teoretično in praktično poučevati.

3. Prošnjiki za štipendije morajo 20 let stari biti ter dokazati, da so slovenskega in nemškega jezika dobro zmožni.

4. Kdor hoče dobiti štipendijo za mizarstvo za pohišno opravilo in stavbinska dela in za strugarstvo, mora še dokazati, da se je po dovršenem obiskovanju kake strokovne šole za domačo obrtniško ali po dobro dokončanem pouku pri mojstru praktično posebno odlikoval.

Pouk v mizarstvu in strugarstvu se prične s 1. oktobrom l. 1886; koliko časa bode trajal, se pa ne more določiti, ker to bode odvisno od izobraženja in nadarjenja vsacega posameznega štipendista. Vender pa se zahteva od vsacega, da najmenj jedno leto dotično šolo nepretrgano obiskuje.

5. Prošnjiki za štipendijo za domačo obrtniško rezljanje in strugarstvo morajo razen tega, kar se pod točko 3. zahteva, tudi dokazati, da so ljudsko šolo z dobrim uspehom dovršili, ter dokazati svoje vednosti in dosedanje praktično porabo pri izdelovanju domačih obrtniških izdelkov iz lesa.

Šolski tečaj za domačo obrtniško rezljanje in strugarstvo traja od 1. oktobra 1886 do konca marca 1887.

6. Lastnoročno pisane in z vsemi potrebnimi dokazili podprte prošnje predložiti je najkasneje

do 26. septembra 1886

deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, 17. septembra 1886.

Nepresegljivo za zobe
je

I. Salicilna ustna voda,
aromatna, upliva okrepujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Večja steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,
splošno priljubljen, upliva okrepujoča in nareja zobe svetle in bele. a 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstva, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495-11)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Prizidal
H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode vstegadelj kvačičem francoskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo privedil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica
v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Zahvala.

Slavnej zavarovalnej družbi proti ognju c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu izrekam za hitro likvidacijo in kulantno izplačilo škode, katero mi je napravil požar 13. t. m., svojo javno zahvalo.

Graščina Za log (Wartenberg), 19. sept. 1886.

(691) **Pavlina Košir.**

MILA ŠUMAN,

izučena konservatoristinja, (683-2)

dovoljuje si naznaniti, da bode od 15. oktobra počenši učila **sviranje na glasoviru** po 1 gld. za uro.

Naslov: **Fran Josipova ulica št. 5.**

Sodarji

10-15 dobrih sodarskih pomočnikov
dobi dobro plačano delo.

Kaj več se izve v tovarni za lino v Ljubljani. (690-1)

Vrtnarski učenec,

14 do 15 let star, vsprejme se tkoj v grajskem vrtu. — Kaj več se izve pri oskrbništvu graščine v Mokronogu. (689)

Fin med v satovji

a kilo 60 kr.

dobiva se pri (680-3)

OROSLAVU DOLENCU,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Pošilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetju ali predplačilu.

Umrli so:

18. sept.: Viljem Ahačič, ključničar, 26 let, Karlovska cesta št. 7, za jetiko. — Frančiška Trefalt, kurjačeva vdova, 56 let, Kolodvorske ulice št. 4, za rakom.

19. sept.: Fran Komar, gostač, 59 let, Krakovski nasip št. 10, za protinom. — Marija Mozetič, kramarica, 32 let, Sv. Florijana ulice št. 38, za jetiko.

20. sept.: Dušan Toman, uradnikov sin, 22 mes., Poljanska cesta št. 55, za otrpenjem pljuč. — Viktor Harbich, mehanika sin, 14 mes, na Bregu št. 14, za davico.

21. sept.: Urša Jelenčič, kuharica, 27 let, Salendrove ulice št. 6, za jetiko. — Karolina Ilner, mestnega zdravnika žena, 21 let, Slonove ulice št. 52, za jetiko. — Kutra Marjan, kondukterja hči, 15 let, Gradišče št. 8, za jetiko. — Janez Premerl, hlapec, 46 let, Kravja dolina št. 11, za mrtvoudom.

V deželnej bolnici:

18. sept.: Neža Cimerman, dninarjeva hči, 9 let, za spridenjem trebušnih delov.

20. sept.: Urša Brezovar, dninarica, 50 let, za vodenico.

Drinopolje 21. septembra. Iz Deadaša se brzojavlja, da pride semkaj 20.000 mož pehote in polk konjice, ki potem odrinejo na vzhodno-rumelijsko mejo. S temi četami bode Mustafa-paše vojska, obrnjena s fronto proti Vzhodni Rumeliji, brojila 50.000 mož.

Belfast 21. septembra. Popoludne metali delavci kamenje na policaje, v drugem kraju mesta pa na vojake. Izgrednike so razpodili. Več osob ranjenih.

Reka 21. septembra. V poslednjih 24 urah nobenega slučaja kolere.

Budimpešta 21. septembra. Od večeraj do danes 12 osob za kolero zbolelo, 3 umrle. Izmej prej zbolelih umrlo 11 osob. Od 12. t. m. vsega vkupe zbolelo 138 osob, umrlo 43.

Tujci:

21. septembra.

Pri **Maltéi**: Lokančič z Dunaja. — Baron Schönberger iz Gradca. — Baum z Dunaja. — Stare iz Kamnika. — Hofbner, Kohn iz Trsta.

Pri **stonu**: Goldscheider z Dunaja. — Manhardt iz Zagreba. — Mizan iz Reke. — Bundialek z Dunaja. — Kumar, pl. Ambrozy iz Gorice.

Pri **cesarji avstrijskem**: Sedej iz Podbrda. — Gerbič iz Ljubljane. — Kermauer iz Trsta.

Trzne cene v Ljubljani

dné 22. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	650	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	471	Surovo maslo,	90
Ječmen,	422	Jajce, jedno,	25
Oves,	276	Mleko, liter,	8
Ajda,	422	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	455	Telečje	60
Koruza,	471	Svinjsko	60
Krompir,	232	Koštrunovo	30
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	9	Golob	18
Fižol,	9	Senó, 100 kilo	250
Maslo, kgr.	1	Slama,	250
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	620
Špeh frišen,	64	" mehka, " "	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
21. sept.	7. zjutraj	730-27 mm.	12-2° C	sl. svz.	obl.	310 mm.
	2. pop.	728-77 mm.	21-6° C	sl. jug.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	728-34 mm.	15-2° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 16-3°, za 2-5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 22. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld.	—	kr.
Srebrna renta	84	85	
Zlata renta	117	25	
5% marcna renta	101	20	
Akcije narodne banke	860	—	
Kreditne akcije	276	80	
London	125	60	
Srebro	—	—	
Napol.	9	95 1/2	
C. kr. cekini	5	96	
Nemške marke	61	52 1/2	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	50
Ogrska zlata renta 4%	105	40	
Ogrska papirna renta 5%	94	10	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	118	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	98	6	
Kreditne srečke	100 g	176	75
Rudolfove srečke	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	196	75	

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je moja soproga, oziroma mati in hči,

FRANČIŠKA BARTOL, ROJ. VESEL,

zapustivši jedinega 9 mesecev starega otroka, po kratkej in zelo mučnej bolezni, prevedena z vsemi sv. zakramenti za umirajoče, 16. t. m. ob 1/2 4. uri popoludne, v 18 1/2 leta svoje starosti mirno v Gospodu zaspala in bila pokopana 17. t. m. ob 6. uri popoludne.

Hrib, dné 19. septembra 1886.

Josip Bartol, soprog. **Mirko Bartol,** sin.

Frančiška Vesel, mati.

(692)